

Full diocesà

16 de maig del 2021

p4 —Nova campana a Joncadella

p6 —Montserrat per la fi de la pandèmia

La Mare de Déu de Sasserra

A cavall de les comarques del Solsonès i la Segarra hi ha la parròquia de Vallferosa. L'antic nucli, avui deshabitat, és presidit per la torre i la parròquia. Els últims estudis d'aquest conjunt han datat aquesta imponent fortificació en el segle VIII dC. L'església parroquial de Sant Pere va ser construïda de nou en 1698 i es va abandonar en 1940. A ponent del terme es troba l'església de Santa Maria, que actualment fa les funcions de parròquia. Aquest temple és un edifici d'una nau, amb una ampliació cap a migdia a tall de capella lateral, i és fruit d'una reforma realitzada entre 1724 i 1795.

El santuari, conegut com a Sasserra, és d'origen medieval i el lloc surt esmentat ja l'any 1189. La imatge de la Mare de Déu és una talla romànica de tipus *Sedes Sapientiae* («Seu de la Saviesa»), datada a l'entorn dels segles XII-XIII. Fins a la seva restauració, no fa gaires anys, anava vestida amb robes postisses que amagaven la bella talla, avui restaurada.

La seva festa se celebra a l'entorn del 15 d'agost, i també és molt popular l'aplec que es realitza pels volts de la festa de Sant Marc i de la Santa Creu.

«S'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista»

Ascensió del Senyor / Cicle B

Lectura dels Fets dels Apòstols

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la Passió se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.» Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.» (1,1-11)

Salm responsorial

Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor. [46]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts,

i el féu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud. (1,17-23)

Lectura de l'evangelí segons sant Marc

En aquell temps, Jesús s'aparegué als onze i els digué: «Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'evangelí a tota la humanitat. Els qui creuran i seran batejats se salvaran, però els qui no creuran es condemnaran. Els senyals que acompanyaran els qui hauran cregut seran aquests: en nom meu trauran dimonis, parlaran llenguatges que no coneixien, agafaran serps amb les mans, i, si beuen alguna metzina, no els farà cap mal; imposaran les mans als malalts, i es posaran bons.» Jesús, el Senyor, després de parlar-los, fou endut al cel i s'assegué a la dreta de Déu. Ells se n'anaren a predicar pertot arreu. El Senyor hi cooperava, i confirmava la predicació de la paraula amb els senyals prodigiosos que l'acompanyaven. (16,15-20)

«Jesús, el Senyor, després de parlar-los, fou endut al cel i s'assegué a la dreta de Déu»

Fins a Déu

Carles Riera i Fonts, *pvrre*.

La festa de l'Ascensió ens duu a reflexionar sobre aquesta idea-força: en Crist, Déu veritable i home veritable, la nostra humanitat ha estat portada fins a Déu.

D'acord amb la doctrina cristiana, Déu-Pare s'ha revelat en Jesucrist: persona de carn i ossos, home que va passar pel món fent el bé, realitat objectiva (no pas cap idea vaga ni cap somieig innocent). Déu ve a compartir la condició humana perquè l'ésser humà s'encamini cap a Déu.

L'Ascensió no vol pas dir que Jesús ens deixa, quan se'n torna al Pare. (És amb nosaltres cada dia fins a la fi del món.) Vol dir, si de cas, que viu en nosaltres d'una manera nova. El creient sap sentir l'absència de Jesús com una presència, dialoga amb ell interiorment, lliurement: quan prega, quan s'obre a l'altre, als altres, fent-los companyia. En el servei al proïsme troba sentit i raó de viure.

Qui segueix Jesús no ha de renunciar a res que sigui veritablement humà; sols ha de deixar-se guiar per la Paraula i conformar-hi el seu tarannà damunt la terra.

Aquest seguiment —tot un aprenentatge— conclou en Déu, com a final de trajecte. És un aprenentatge de valors, de gestos de tendresa humana, de bondat divina. És un enlairar-se vers les coses de Dalt imbuïnt-nos de les terrenals, amb l'esforç i la passió d'aquí baix. Tocant de peus a terra intentem d'anar desxifrant el camí del cel.

La imatge

Quina feina que els espera! Avui estan contemplant com Jesús va cap el cel, a la dreta del Pare, i els àngels el baixen a rebre. És el triomf del Ressuscitat.

La feina serà per a aquells que ara contemplen l'escena i l'acomodaran meravellats. Hauran d'anar pertot arreu anunciant la Bona Nova i construint comunitats que reproduïxin la vida del Senyor amb els seus signes.

L'Ascensió de Crist (1461). Andrea Mantegna

Agenda

Lit. hores: Setmana III

17 dilluns

—Sant Pasqual Bailón, framenor
Ac 19,1-8/Salm 67/Jn 16,29-33

18 dimarts

—Sant Joan I, papa
—Sant Pròsper de Tarragona, bisbe
Beata Guadalupe Ortiz de Landázuri
Ac 20,17-27/Salm 67/Jn 17,1-11a

19 dimecres

—Sant Francesc Coll, dominic fund.
Ac 20,28-38/Salm 67/Jn 17,11b-19

20 dijous

—Santa Basilissa, verge
—Sant Bernardí de Siena, fra.
Ac 22,30;23,6-11/Salm 15/Jn 17,20-26

21 divendres

—Santa Gisela
Ac 25,13-21/Salm 102/Jn 21,15-19

22 dissabte

—Santa Rita de Càssia, agustina
—Santa Joaquina de Vedruna, fund.
Onom. d'Aitor
Ac 28,16-20.30-31/Salm 10/Jn 21,20-25

23 Pentecosta - Pasqua Granada/ Cicle B

Dia de l'Acció Catòlica
Vigília: Gn 11,1-9 o Ex 19,3-8a.16-20b o Ez 37,1-14 o Jl 3,1-5/Salm 103/Rm 8,22-27/Jn 7,37-39
Dia: Ac 2,1-11/Salm 103/Ga 5,16-25/Jn 15,26-27;16,12-15

Segona campana per a Joncadella

Josep M. Coll, president de l'Associació d'Amics de Joncadella

El diumenge dia 25 d'abril, a les 13h, al santuari de Joncadella va tenir lloc la solemne benedicció de la segona campana, Mare de Déu del Roser, de 64 kg, amb la nota La i de 46'3 cm de diàmetre.

Amb la presència d'un gran nombre de feligresos, el capellà custodi del santuari, Mn. Manel López, beneí la campana, sufragada pels devots de la Mare de Déu. Foren padrins Juan Clemente i Pepe Machado. Després de la benedicció, tocaren la campana el prevere i els padrins i, al final de la missa, passaren la gran majoria de feligresos a fer-la brandar.

Mn. López, en l'homilia, ens digué que tenim la sort de formar part d'un dels pocs santuaris del bisbat de Vic, que la Mare de Déu és patrona del Pla de Bages, la nostra comarca. A continuació ens explicà que Maria era el tresor de Déu que ens l'oferí a la creu perquè tots

nosaltres l'acollíssim com quelcom propi perquè regnés en els nostres cors.

Aquestes dues campanes, la Montserrat, que es beneí pel desembre, de 60 kg, amb la nota Fa sostingut, de 47 cm de diàmetre, i la Roser, estaran exposades al públic en el presbiteri fins que es col·loquin al campanar a finals de maig i ja tocaran les hores, els tres tocs de l'àngelus (matí, migdia i vespre) i altres tocs litúrgics.

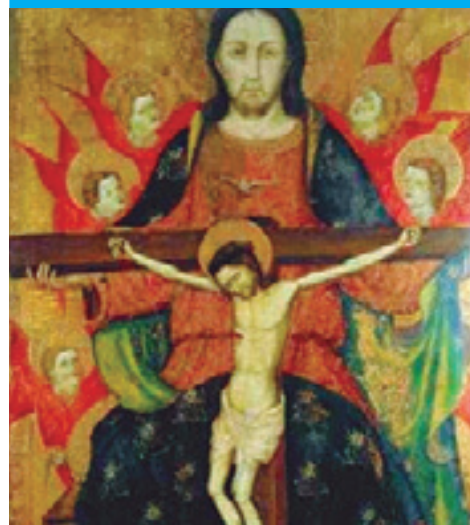
El següent objectiu és aconseguir padrins i fons per a assolir la campana petita, Mare de Déu de Lurdes, de 45 kg, amb la nota Si i de 41'2 cm de diàmetre.

Volem que el santuari més important del Pla de Bages tingui una gran dignitat i que sigui una llar on tothom se senti acollit.

Gràcies a tots els col·laboradors.

Notícia Breu

Ortodòxia i heretgia en l'Edat Mitjana

L'ISCRVic, la UVic-UCC i el MEV, amb el suport i col·laboració de la DGAR, programen cada any una jornada sobre Art i Cultura Religiosa a Catalunya, sota el marc de la Universitat d'Estiu de la UVic-UCC, que té la finalitat de compartir coneixements i promoure la cultura en un àmbit més ampli.

Per aquest motiu, el dimarts 22 de juny tens l'oportunitat d'ampliar el teu saber entorn del tema «Ortodòxia i heretgia en l'Edat Mitjana», jornada que comptarà amb la intervenció d'experts en aquest camp.

Hi haurà diverses intervencions, que versaran sobre els concilis antics i medievals, la figura de Fèlix d'Urgell i es farà una visita guiada al Museu Episcopal amb la perspectiva del tema de la jornada. Informació i inscripcions a través de la pàgina web de la Universitat de Vic.

Cases d'Oliba i El Camí Oliba signen un conveni

Redacció

El bisbat de Vic i l'Associació Rutes del Romànic van presentar el dilluns 26 d'abril el conveni de col·laboració que han signat. L'objectiu és sumar sinergies entre El Camí Oliba, un sender de gran recorregut (GR-151) que connecta algunes de les obres més emblemàtiques de l'art romànic, i Cases d'Oliba, iniciativa per a posar en valor elements patrimonials del bisbat de Vic i facilitar-ne la visita. Aquest acord-marc de col·laboració el van signar el vicari general i delegat del Patrimoni Cultural, Mn. Josep Maria Riba, i el president de l'Associació Rutes del Romànic i alcalde de Molló, Josep Coma.

Coma va dir que el conveni signat té com a gran objectiu «intentar unir paisatge i natura amb patrimoni religiós, que és el nexa d'unió amb el Camí». Per la seva part, Mn. Riba va assegurar que han posat en marxa «un circuit d'allò que tenim de valuós» i apostava per «treballar per explicar aquestes arrels profundes que vetllen per les persones i també fan que puguin créixer».

La presentació del conveni es va fer al monestir de Sant Pere de Casserres en un acte conjunt on també es va pre-

sentar el número de maig de la revista *Descobrir*, dedicada al Camí Oliba i on té gran protagonisme Cases d'Oliba.

Cases d'Oliba

Cases d'Oliba és un projecte que reuneix els principals equipaments patrimonials de caràcter religiós del bisbat de Vic, tots ells amb arrels mil·lenàries que guarden l'empremta del bisbe i abat Oliba (971-1046), una personalitat històrica fonamental en la configuració del país. Impulsat pel bisbat de Vic, Cases d'Oliba vol fer més fàcil i satisfactòria la visita a un seguit d'esglésies de les comarques del Ripollès, Osona, el Bages, el Moianès i l'Anoia.

La iniciativa ofereix diferents tipus d'entrades conjuntes per a visitar aquests grans monuments a uns preus molt favorables (compra d'entrades a www.casesdoliba.cat). També programa activitats culturals i turístiques i visualitza les seves accions a les xarxes socials per tal d'ajudar al seu coneixement i a la difusió d'aquest patrimoni i de les seves activitats.

Montserrat, un dels 30 santuaris del món per la fi de la pandèmia

El pròxim 22 de maig a les 18h, rosari per tot el món

El santuari de Santa Maria de Montserrat ha estat triat com un dels tretan més representatius del món que durant el mes de maig, mes dedicat a la Mare de Déu, s'uniran per invocar la fi de la pandèmia. La iniciativa, que neix del Sant Pare, és organitzada pel Pontifici Consell per a la Promoció de la Nova Evangelització i proposa una «marató» de pregària per la represa de les activitats socials i laborals. D'aquesta manera, els santuaris es converteixen en instruments d'oració de tota l'Església cada dia del mes de maig.

La pregària en cadascun d'aquests santuaris serà transmesa pels canals oficials de la Santa Seu a les 18 hores segons l'horari de Roma (en directe pel portal oficial www.vaticannews.va; en els perfils socials del Vaticà de Facebook i YouTube).

En el comunicat vaticà es recorda, d'altra banda, que «cada santuari del món és convidat a resar en la forma i llenguatge en què s'expressa la tradició local, per a invocar la re-

presa de la vida social, del treball i de les nombroses activitats humanes que es van suspendre durant la pandèmia. Aquesta convocatòria en comú pretén ser una oració contínua, distribuïda pels meridians del món, que tota l'Església eleva incessantment al Pare per la intercessió de la Mare de Déu». Per aquest motiu els santuaris «són cridats a promoure i sol·licitar en la mesura possible la participació del poble, perquè, gràcies a les tecnologies de la comunicació, tothom pugui dedicar un moment a l'oració diària, al carrer, amb el telèfon mòbil... per la fi de la pandèmia i la represa de les activitats socials i laborals».

El Papa obrirà i tancarà l'oració, juntament amb els fidels de tot el món, des de dos llocs significatius dins la Ciutat del Vaticà. L'1 de maig, Francesc resarà davant la Verge del Socors. El 31 de maig, el mateix papa conclourà la pregària des d'un lloc significatiu als jardins vaticans. Tots dos moments seran accessibles per a les persones amb problemes d'audició a través de la traducció al llenguatge de senyals LIS.

Balmes: 100 anys de difusió de la cultura catòlica

Església de Barcelona

La Llibreria Balmes, situada a la planta baixa de l'edifici modernista del carrer Duran i Bas, celebra els seus primers cent anys de vida. Al llarg d'aquest temps s'ha convertit en un dels punts de difusió de cultura religiosa de referència a Barcelona. Actualment depèn de la Fundació Ramon Orlandis, que la va adquirir fa vint anys; tanmateix, els seus inicis es remunten a la fundació de l'entitat Foment de Pietat Catalana.

Una història de fa cent anys

El president de la Fundació Ramon Orlandis Despuig, Josep Maria Alsina, explica els orígens de la llibreria, a principis de segle XX. Mn. Eudald Serra va fundar l'entitat Foment de Pietat Catalana i l'any 1913 es va obrir la Biblioteca Foment de Pietat Catalana. El

propòsit era «dignificar la religiositat popular a través de formularis nous de pregària i melodies de cants religiosos». El bisbe de Vic Josep Torras i Bages va ser el mentor espiritual d'aquestes obres.

L'any 1916 es va crear la Llibreria Balmes com a secció del Foment dedicada a la venda i difusió dels seus llibres. Amb la repercussió que va adquirir, en 1920 van canviar de lloc i es s'obrí la llibreria a l'edifici del carrer Duran i Bas, 11, de Barcelona, on continua actualment.

Tal com explica Alsina, originàriament la llibreria era «exclusivament religiosa». Quan la Fundació Orlandis la va adquirir, es va ampliar a la literatura relacionada amb la cultura catòlica en general.

El llibre

Un plec de goigs

Sebastià Codina i Padrós

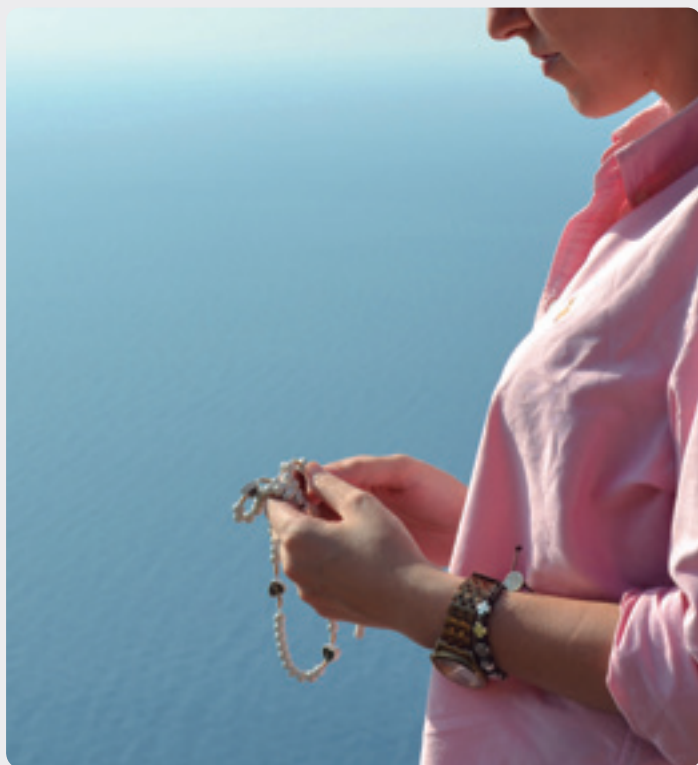
El propassat mes de març (amb un «Déu vos guard» de l'autor signat el Nadal del 2020) va aparèixer, amb el títol *Un plec de goigs*, un extens recull de goigs escrits per Mn. Sebastià Codina i Padrós, que durant molts anys va ser rector de Sant Pere i Sant Feliu de Vacarisses.

Mossèn Sebastià ha elevat a categoria literària els goigs. Pocs escriptors actuals tenen la seva riquesa de vocabulari, la seva expressivitat i la seva elegància en el llenguatge. Aquestes virtuts literàries queden paleses no solament en aquests goigs, sinó també en altres escrits seus, com les seves homilies, moltes de les quals van ser publicades l'any 2015 amb el títol *Un tast d'Evangeli. Les homilies de Vacarisses*. També ha deixat empremta en la revista *Vacarisses, balcó de Montserrat*, de la qual és director, i en diverses altres publicacions.

En un món d'intercomunicació, preguem a bastament?

Romà Casanova, bisbe de Vic

Estem immersos en un món d'intercomunicació. Cada vegada estem més comunicats amb els mitjans telemàtics. Una de les característiques de la comunicació dels nostres temps és la immediatesa: ja podem estar prop o lluny que, a l'instant, podem aportar-nos informacions o expressar els nostres sentiments. Això és bo, però també té els seus perills. L'excés de comunicació pot arribar a devaluar el mateix fet de la relació entre les persones. Hi ha necessitat d'espais personals, de respecte als límits d'intimitat, de mirament de la llibertat de cada persona.

En aquest món d'intercomunicació i d'immediatesa els cristians sabem que Déu sempre està atent a nosaltres. No hi ha res del que ens passa a nosaltres que al Senyor

li passi inadvertit. És la cura del qui estima, del qui no pot oblidar mai la persona estimada. Però no solament Déu està atent a nosaltres, sinó que ell també escolta tota paraula que li adrecem. És el que anomenem pregària o oració. Una definició senzilla de pregària és parlar amb Déu, amb la certesa que ell ens escolta i, al mateix temps, també ens parla a nosaltres. Pregar és un diàleg d'amistat, de confiança, d'amor. I això des del que som, del que vivim i sofrim. Resar no pot pas significar posar-se una careta —el vestit per a parlar amb Déu—, sinó fer-ho des del que som, amb el que en nosaltres hi ha de pecat i de gràcia, del que ens fa sortir una acció de gràcies alegre, però també des del que no entenem i ens fa preguntar per què al Senyor.

Déu escolta tota paraula que li adrecem

Hi ha la pregària litúrgica, sobretot la celebració de la santa missa, que ocupa un lloc central, fontal i cimer de l'oració i la vida cristiana. També hi ha la pregària vocal, amb la qual, a partir de pregàries apreses i de tradició en l'Església, ens dirigim al Senyor, de vegades per la intercessió de santa Maria i dels sants. Aquesta és necessària per a mantenir una pregària autèntica en el cor. No pot mancar cada dia, en els llavis i en el cor d'un cristià, la pregària del parenostre. El sant rosari és una pregària que obre l'ànima a la recerca de Déu i a la santedat de vida. Així mateix, l'oració mental o meditació, que significa posar-se davant el misteri de Déu i, a la llum de la seva Paraula, entrar en un diàleg de tu a tu amb el Senyor. Com deia santa Teresa de Jesús: «No es otra cosa oración mental, a mi parecer, sino tratar de amistad, estando muchas veces tratando a solas con quien sabemos nos ama» (*Vida*, 8).

